

o. s. v. Der staar i Paragraffens Stykke 2, a.: „Forretnings- eller Erhvervsvirksomhed“. Det ser ikke godt ud. Jeg vilde helst, at det ikke havde staaet der, idet jeg ikke saa godt kan tænke mig, at en Lærer driver nogen egentlig Forretningsvirksomhed. Men det er vel heller ikke sandsynligt, at han overhovedet vilde ønske at have det, man almindelig forstaar ved en Forretning. Derimod er det naturligt, at der er visse andre Stillinger, som han kan bestride, og som han maatte ønske Lejlighed til at faa, ligesom det ogsaa er rimeligt, at der er nogen, som har Indseende med, om disse Stillinger passende kan forenes med Skolens Arbejde.

Det Punkt, hvor jeg, som nævnt, ønsker at stille Ændringsforslag, findes i § 21. 1ste Stykke svarer til § 27 i Lønningslov for Statens Tjenestemænd og til § 54 i Forslaget til Lønningslov for Folkekirken Tjenestemænd, men det har en anden Affattelse her end de to andre Steder. I Loven om Statens Tjenestemænd og i Lovforslaget om Folkekirken Tjenestemænd begynder 1ste Stykke saaledes: „Naar nye Lønningslove træder i Kraft“. I det foreliggende Forslag staar der: „Ved denne Lovs Ikrafttræden“. Dette maa ændres. Stykket maa naturligvis have den samme Form her som de to andre Steder.

Endelig har den højtærede Minister omtalt den Overenkomst, der er truffet i Folketinget om Tilskuddet til Friskolen og om Tilskuddet til Københavns Skolevæsen, og det forekommer mig, at der ikke er noget at sige til denne Overenkomst. Jeg skal i alt Fald ikke gøre nogen Indvending imod den. Det, man havde tænkt sig i Lønningskommissionen, var for øvrigt kun dette: at behandle og forelægge Forslag, der omtrent svarede til det her foreliggende Forslag, og ikke Forslag om Tilskud til Friskolen og til Københavns Skolevæsen, idet man ansaa det for en ren Bevillingssag, der naturlig hørte hjemme under Rigsdagen, derimod ikke i Lønningskommissionen. Det var derfor ogsaa naturligt og forstaaeligt, at Sagen kom paa Tale, da Forslaget var til Behandling i Folketinget, og der maatte jo træffes en Afgørelse, men denne Afgørelse vil altsaa ikke sinke det foreliggende Lovforslags Gennemførelse.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Oluf Jensen: Det er rigtigt, som den ærede sidste Taler sagde, at dette

Lovforslag, da det gik fra Lønningskommissionen, var et Kompromisforslag i Lighed med det store Statstjenestemandslønningslovforslag. Der har været ført mange og lange Forhandlinger, inden vi naaede til en fælles Indstilling om Lærernes Lønninger. Jeg beklager imidlertid meget, at Folketinget har brugt saa lang Tid til at behandle dette Lovforslag. Det blev fremsat i Folketinget den 1. August, og først den 1. Oktober, to Maaneder efter, har vi faaet Lovforslaget oversendt. Det forbavser mig saa meget mere, som man dog skulde synes, at Folketinget burde have sørget for, at Lærerne, som i Sandhed trænger lige saa haardt som de andre Tjenestemænd, kunde have faaet de nye Lønninger udbetalt den 1. Oktober, som største Parten af de andre Tjenestemænd faar det. Men det vil trække meget længere ud. Den højtærede Minister sagde før, at det var ønskeligt, at Lovforslaget snart blev vedtaget, men det er ikke nok, at dette Lovforslag er vedtaget; der vil gaa mindst en Maaned, tør jeg sige, inden Lærerne kan faa deres nye Lønninger udbetalt, thi rundt om i Kommunerne skal man først til, naar Loven er vedtaget, at træffe Bestemmelse om, hvilke Skalaer man vil anvende, og disse Skalaer skal saa indstilles til Ministeriets Godkendelse. Naar man ved, at Sogneraad og Byraad tidt ikke en Gang holder Møde hver 8de Dag, og erindrer, at det jo ogsaa tager nogen Tid at faa Sagerne ekspederet i Ministeriet, tør jeg nok sige, at i den første Maaned kan Lærerne ikke vente at faa de nye Lønninger udbetalt. Derfor vilde det have været heldigt, om Folketinget havde været lidt hurtigere i Vendingen og ikke havde behøvet at bruge 2 Maaneder til Behandlingen for derefter at forlange af Landstinget, at vi skal gøre Sagen færdig paa 1 à 2 Dage. Jeg forudsætter nemlig — og deri er mit Parti enig med mig —, at selv om vi ønsker Udvalgt nedsat, maa dette Lovforslag gøres færdigt, inden Rigsdagssamlingen slutter. Saa faar vi altsaa kun 1 à 2 Dage, antager jeg, til at behandle Lovforslaget, og det vil endda være nødvendigt, at Lovforslaget tilbagesendes til det andet høje Ting, idet der er Bestemmelser deri, som absolut bør rettes. Der er Rettelser, som er foretagne i een Paragraf og ikke i andre, saa at det, selv om man i øvrigt ikke her havde villet stille Ændringsforslag, vilde være nødvendigt, at Forslaget sendtes tilbage til det andet Ting.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed